

Motion till riksdagen

1989/90:T513

av Bertil Måbrink (vpk)

Järnvägen i glesbygd

Denna motions innehåll har Leif Jönsson i Ramsjö som initiativtagare.

Satsa på järnvägen, både vad gäller gods- och persontransporter. Låt tågen stanna även vid små stationer så att folk i glesbygd kan åka med.

Järnvägarna byggdes under ofta svåra förhållanden, de flesta i slutet av förra seklet. Men nu har välfärdssamhället inte råd att låta tågen stanna vid stationerna.

I Ramsjö innebär det t.ex. att allt virke som kommer från skogarna körs på lastbilar till industrierna. Timmerbilarna går dygnet runt. Om tågen fick stanna och virket lastas över på järnvägsvagnar skulle många nya arbetstillfällen skapas – och på köpet fick vi miljövänligare transporter.

Hur skall SJ bli lönsamt när järnvägen inte används? Jag förstår inte logiken i detta. Men jag tror och hoppas på en förändrad syn. Järnvägen behövs, för detta talar både ekonomiska och miljöskäl.

Riksdagen bör därför ge regeringen i uppdrag att komma med förslag som innebär att människor i glesbygd kan använda tågen genom att tågen stannar vid de befintliga järnvägsstationerna där. Vidare bör regeringen ges i uppdrag att vidta nödvändiga åtgärder så att t.ex. timmertransporterna överförs från landsväg till järnväg.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om person- och godstrafik på järnväg i glesbygd.

Stockholm den 20 januari 1990

Bertil Måbrink (vpk)